

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/175/2013
Identifikačné číslo spisu: 1212223036
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:1212223036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiteľovi N. narodenému XX. januára XXXX, ktorý naposledy býval v Q., A., a zomrel XX. augusta XXXX, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 46 D 579/2012, o dovolaní dedičky L. bývajúcej v Q., U. v dovolacom konaní zastúpenej Mgr. Andrejom Kelemenom, advokátom, so sídlom v Šali, Hlavná ul. 39, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. apríla 2013 sp. zn. 5 CoD 5/2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 22. apríla 2013 sp. zn. 5 CoD 5/2013 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 22. apríla 2013 sp. zn. 5 CoD 5/2013 odmietol odvolanie dedičky L. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 26. novembra 2012 č.k. 46 D 579/2012-13, ktorým bola určená všeobecná cena majetku poručiteľa a čistá hodnota dedičstva a bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva zákonnými dedičmi v I. dedičskej skupine. Odvolací súd odvolanie dedičky odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) majúc za to, že bolo podané oneskorene. Vychádzal pritom z toho, že posledným dňom pätnásťdňovej odvolacej lehoty bol deň 27. december 2012. Dedička ale podala odvolanie „osobne“ na súde prvého stupňa až 28. decembra 2012, teda oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dedička L. dovolanie. Navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. Tvrdí, že rozhodnutím odvolacieho súdu bola jej odňatá možnosť konať pred súdom, pretože nie je správny záver odvolacieho súdu, že odvolanie podala osobne na súde prvého stupňa až 28. decembra 2012. V skutočnosti odvolanie podala na pošte 27. decembra 2012, teda včas.

Dedička V. vo svojom „vyjadrení“ zaujala stanovisko iba „k podstate, k dedičskej veci“. K dôvodom

dovolania sa nevyjadřila.

Dedič U. uviedol, že dovolanie sa týka skutočností, ku ktorým sa síce nevie vyjadřit, ale ak „opätovnému“ prejednávaniu dedičskej veci bráni iba pochybenie súdu, „malo by byť dovolaniu vyhovené“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dedička podala dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí jej odvolania, takéto uznesenie ale nevykazuje znaky uznesení, proti ktorým je dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné.

Vzhľadom na uvedené, prípustnosť dovolania v danej veci by prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné.

Dedička procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva. Namietala ale, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je nesprávny (vadný) postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia ochrany jeho práv. K procesnej vade tejto povahy dochádza tiež vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie podľa § 218 ods. 1 O.s.p., hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané. Dovolací súd preskúmaním veci zistil, že v konaní a rozhodovaní odvolacieho súdu k predmetnej procesnej vade došlo.

Uznesenie súdu prvého stupňa prevzala dedička L. 12. decembra 2012 (doručenka pripojená k č.l. 15 spisu). Pätnásťdňová odvolacia lehota tak začala plynúť podľa § 57 ods. 1 O.s.p. v deň nasledujúci po doručení rozhodnutia súdu prvého stupňa a bola by márne uplynúla 27. decembra 2012. Zo spisu súdu prvého stupňa ale nepochybne vyplýva, že dedička L., za ktorú konal ňou ustanovený advokát Mgr. Andrej Kelemen, zásielku, obsahom ktorej bolo odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa spolu s jeho prílohami, podala na pošte (ako zásielku RR 33 764 619 2 SK) dňa 27. decembra 2012. Jednoznačne to potvrdzuje odtlačok pečiatky podacej pošty na obálke založenej v spise za odvolaním a jeho prílohami na č.l. 16 až 26 spisu a kópia podacieho lístka pripojená k dovolaniu. Nemá oporu v spise súdu prvého stupňa záver odvolacieho súdu, že dedička L. podala odvolanie na súde „osobne“ 28. decembra 2012. V ostatne uvedený deň, ako to vyplýva z odtlačku pečiatky na č.l. 16 spisu, bola zásielka súdu (iba) doručená poštou.

Keďže z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že dedička L. odvolanie odovzdala orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, včas ešte v odvolacej lehote, zachovala v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p. lehotu na podanie odvolania.

Ak teda odvolací súd odvolanie dedičsky L. odmietol ako oneskorene podané, hoci pre také rozhodnutie tu neboli podmienky, odňal tejto účastníčke možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu má vadu spočívajúcu v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom, je dovolanie dedičky L. proti nemu nielen prípustné, ale aj dôvodné, lebo rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto procesnou vadou nemôže byť správne. Vzhľadom na uvedenú vadu, majúcu za následok takú tzv. zmätočnosť konania a rozhodnutia odvolacieho súdu, že jej zistenie muselo bez ďalšieho viesť k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu a vráteniu veci na ďalšie konanie podľa § 243b ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.